

[Bjørn Elmquist]

ne nu, men det er faktisk meninger, vi har haft hele tiden. Vi føler os trygge ved, at disse holdninger åbenbart bekræftes. Vi kan ikke rigtig se, at der skulle være anledning til at kritisere.

Der er nogle, der måske er bange for, at dette vil føre til, at vi forlader tidligere principper om først og fremmest at hjælpe fattige mennesker i fattige lande. Jeg mener ikke, at der behøver at være en konflikt i det. Jeg mener, at vi kan arbejde målrettet mod at undgå denne konflikt, hvis den skulle eksistere eller risikere at opstå. Vi ser tanker om at koncentrere vores indsats for så vidt angår vores bilaterale ulandsbistand på færre lande som et skridt i den retning.

Vi er helt med på, at den drøftelse bør foregå i Folketingets Udenrigsudvalg. Vi mener ikke, at det er en indvending, som er noget værd, at sige, at nu skal det ind bag lukkede døre, og det skal i udvalg, og så skal tingene trækkes ud. Vi ville meget nødig skulle deltage i en diskussion her for åbent tæppe, for den fulde offentlighed, hvor vi skulle tage stilling til de enkelte lande og bruge vores argumenter for og imod. Det må være rigtigt, at vi gør det i en debat i udvalget og derefter står til ansvar for de beslutninger og indstillinger, vi kommer med.

Et meget vigtigt emne for os i Venstre er decentraliseringen af den konkrete gennemførelse – det er et punkt i ministerens redegørelse, vi tillægger stor vægt – således at man tager en del af det væk fra Danidas kontorer, hvor der bestemt gøres et dygtigt stykke arbejde, men hvor man er fjernt fra problemerne; det kan ikke være anderledes. Det må være rigtigt at lægge det ud til dem, der arbejder ude i marken. Derved får indsatsen større chance for at blive effektiv.

Jeg skal sige nogle ord om flekspuljen. Vi var forundrede over, at fagbevægelsen, LO, i den grad tog afstand fra flekspuljen, da den kom frem. Det mindede om at skyde sig selv i fødderne. Danidas idé om flekspuljen kunne have mange gode virkninger for beskæftigelsen; den kunne skabe et større antal danske arbejdspladser, som producerer til ulandsbistand. I dag drejer det sig om ca. 12.000 arbejdspladser, der allerede er i gang, og vi mener, at den danske erhvervsstruktur er af en sådan karakter, at man lettere end i så mange andre lande med en anden erhvervsstruktur hurtigt kan indrette produktionsvirksomhederne til at levere en målrettet vare til de lande, der har behov for den.

Det er jo ikke sådan, at vi tager den produktion og flytter den fra udviklingslandene til Danmark, altså fra ulandene til i-verdenen, nej, det er et spørgsmål om at sikre os, at det er dansk producerede varer i stedet for f.eks. engelsk producerede eller tysk producerede varer, det vil sige at flytte en produktion fra ét i-land til et andet. Vi synes ikke, at det er udtryk for en overdreven chauvinistisk holdning, hvis man arbejder i den retning.

Vi har ikke nogen principielle indvendinger imod det kontaktorgan, som fru Helle Degn har omtalt – man kunne måske sige, der er i forvejen kontaktorganer nok – men er der behov for en nærmere og mere intens kontakt, som måske endda kan lede hen til en bedre forståelse af dette med flekspuljen, så synes vi, det kan være udmærket f.eks. at drøfte sagen dér.

Vi synes også, det vil være fint, om de private hjælpeorganisationer, således som jeg har forstået det på et møde med dem, er indstillet på at tage initiativ til opsøge flere af de danske erhvervsvirksomheder. Det er, som om der er en klimaforbedring på vej – det håber jeg meget – sådan at den lidt mistroiske holdning, der har præget relationerne mellem erhvervslivet og hjælpeorganisationerne, begge veje formentlig, kan fjernes.

Jeg skal til sidst sige noget om menneskerettighederne, og i den forbindelse vil jeg gerne citere fra den henvendelse, som vi har fået tilsendt fra Det Danske Center for Menneskerettigheder punkt 5.2.:

»Giver- og modtagerlandenes udtrykte ønsker om igangsættelsen af en selvopretholdende udviklingsproces (»sustainable development«) er kun mulig i en situation, hvor bistanden varetager opfyldelse af både økonomiske/ sociale og civile/politiske rettigheder.«

Jeg synes, dette er meget rigtigt sagt, ikke kun fordi det er en tanke, jeg selv var inde på, da vi drøftede Brundtland-kommissionen i januar, men fordi jeg synes, det er indlysende rigtigt, at når vi taler om en bærekraftig udvikling, som ikke skal bryde sammen i udviklingslandene i løbet af nogle år, er det ikke nok, at man giver materiel bistand, men at man sikrer sig, at strukturerne – og det vil sige de demokratiske strukturer og de menneskeretlige strukturer i ét hele, hr. Riishøj, ikke bare frihedsrettigheder kontra sociale rettigheder, men det hele – kommer ind i et bedre forløb.